

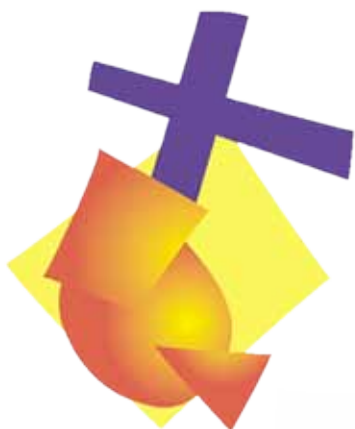
Nr. 93
Juli 2014
126. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Efterskolen Lindenberg · Ung og smuk
Hvor meget er et menneske værd?
Nyt fra Rumænien, Ghana, Thailand og Grønland
En sang fra de varme lande

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 295 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk, i samarbejde med Forbundsrådet

Annoncer

Annoncører henvises til domino: Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio september

Ekspedition

FrikirkeNets Servicekontor: Holbergsvej 45, 6000 Kolding, tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager, janier@domino-online.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Idyl på Efterskolen Lindenberg - måske skulle man alligevel overveje at blive elev.

Discipelskab på landevejen

Evangelierne fortæller mange beretninger om helt almindelige hverdage, som blev ganske ualmindelige. Det uventede og uforudsete skete. En mand kom forbi. Hans navn var Jesus. Mødet med ham gav livet et helt nyt indhold og en hel ny kurs.

På Strandvejen ved Genesaret sø var nogle fiskere i gang med deres sædvanlige arbejde efter at have lagt båden til land, da Jesus pludselig står foran dem og siger: *Følg mig*.

De næste tre år blev en vandring i efterfølgelse af Jesus på Galilæas og Judæas landeveje. På sabbatten var de med Jesus i synagogen, men på hverdagene vandrede de ad støvede landeveje fra by til by. Der på landevejene lærte de Jesus at kende. Der blev de disciple.

På Sommerstævnet vil meget undervisning tage udgangspunkt i beretningen om de to disciple, som gik på landevejen mellem Jerusalem og Emmaus. Der gentog historien sig. Det uventede og uforudsete skete. De vidste, at Jesus var død, men ikke at han var opstået fra de døde. Pludselig kom Jesus og slog følge med dem på vejen. Han talte med dem. Han satte sig til bords sammen med dem. Han åbnede Skrifterne for dem og han underviste dem. Han gav dem en fornyet brand i deres hjerter.

Gennem evangelierne ser vi igen og igen, at Jesus mødte mennesker midt på vejen. Han mødte dem midt i deres daglige gøremål. Et ord fra Jesus på en almindelig hverdag blev begyn-

delsen på noget helt nyt i mange menneskers liv.

Sådan er Jesus fortsat. Du kan møde ham i kirken på søndag, men du kan også møde ham på landevejen i dag.

Jesus vil ikke være søndagsgæst i vores liv

Discipelskab - følgeskab med Jesus - er nemlig noget langt mere end en søndagsbegivenhed fra kl. 10-12. Discipelskab hører hverdagen til. Jesus sagde ikke: *Vi ses i synagogen*. Han sagde *Følg mig*. Det gælder alle dage. Han kommer til dig hvor som helst. Han træder ind i din hverdag, og han vil vandre sammen med dig på dit livs landevej. Han vil ikke være søndagsgæsten i dit liv. Han vil være din hverdags Herre og Gud.

John Nielsen
Missionsforstander

Du godeste, og så tror vi andre, at vi har problemer (Philip Yancey)

ProRex er på gaden med endnu en bog fra Joni's hånd. Denne gang skrevet sammen med hendes ægtemand, Ken - om deres ægteskab. Hvordan er et forhold, når kvinden er lam fra halsen og ned? - En bog om kærlighed og kriser - i medgang og modgang. Om en mand, der når sin grænse og en kvinde, der selv om hun er lam, godt kan få brystkræft. Om vanskelige perioder, hvor alt er uoverskueligt, men hvor det alligevel lykkes at finde et fundament.

Joni & Ken - i medgang og modgang

- 221 sider
- 12 fotosider
- kr. 199,95
- ProRex Forlag 2014
- www.prorex.dk

Efterskolen Lindenberg – følger med tiden

På Lindenberg har vi fået et nyt vartegn. Det har været længe undervejs, men nu er vi glade for endelig at have sat flueben ud for ambitionen

På skolen har vi nemlig et gammelt stadionur som står i forlængelsen af sportsanlægget ned mod elevbebyggelsen. Dette ur har ifølge naboers udsagn ikke fungeret i mere end 17 år. Det har vi nu haft lejlighed til at forandre. Vi har nemlig investeret i nye urværker og belysning således, at vartegnet nu følger med tiden – dag og nat. Så er du en af sommerens mange gæster kan du glæde dig til en præcis og hyggelig tidsangivelse.

En gave

Udskiftningen har været bekostelig. Men skolen fik i forbindelse med flytningen en flot gave fra Inger Rasmussen – enke efter Helge Rasmussen. Denne gave var tiltænkt til et ur til skolen, idet Helges mantra for skolen var, at vi skulle følge med tiden. Og nu har vi så været så heldige, at efterkommere efter forbundssekretær Orla Christensen har bidraget yderligere til urprojektet, så vi nu har haft mulighed for at iværksætte istandsættelsen. Stor tak til begge familier for støtten.

Både Helge Rasmussen og Orla Christensen var centrale personer bag tilblivelsen af Efterskolen Øresund (se evt. mere herom i jubilæumsbogen fra 2013 *Livet over læren*).

Sjællandsmestre x 2

I skrivende stund er vi meget tæt på de afsluttende øvelser forud for skolens sommerferie. Vi har haft et forrygende skoleår med dejlige og samarbejdsvillige teenagere. Det har været et travlt år, idet vi har været ambitiøse på mange fronter. Vi har deltaget i musikfestival og afviklet koncerter af flere omgange med vore musikelever. Vore idrætselever har præsteret flotte resultater. Blandt de flotteste resultater kan nævnes, at vi er sjællandske mestre i indendørs fodbold 2013, vi er sjællandske mestre i halvmaraton for efterskoleelever, vi har haft volleyholdene med til sjællandsmesterskabet med flotte resultater. Vi har haft flere elever og lærere med til Copenhagen Maraton for nyligt. Så resultatmæssigt har vi meget hurtigt formået at etablere vores nye idræts- og musikefterskole på landkortet. Så meget at mange ældre efterskoler anerkendende nikker til vore resultater. Vi er faktisk ret gode.... Og ret stolte!! (siger den jyske forstander).

Indsamling til Rumænien

Årets elevhold har formået at indsamle knap 35.000 kr. til Missionsforbundets indsats i Rumænien. Disse penge er anvendt til sponsorat

af fire skolebørn i skolebørnsprojektet i Onesti, til betaling af samtlige udgifter ved en sommerlejr for nogle af de fattige familier i Onesti. Endelig har skolen haft en lille gruppe elever i Rumænien for at aflevere nødhjælpsposer med dagligvarer til de mest udsatte familier i og omkring Onesti. Også her er vi ret stolte af vores indsats (igen skal *ret stolte* høres fra forstanderens jyske mund). Omsorgen for andre med dårligere livsvilkår end os selv har været i fokus på skolen og rigtig mange elever fået åbnet øjnene for, at selv en beskeden indsats fra den enkelte kan gøre en stor forskel for dem, som ikke har eller ikke kan. En livsegenskab som mange af vi voksne kan lære af.

Så velsignet er vi, og vi takker alle jer, som følger os og vort arbejde i forbøn. Må Gud velsigne jer for denne tjeneste.

Af Kim Nissen
Forstander

Bibelen i 200 år

Den 22. maj 1814 mødtes nogle borgere og gejstlige i København og stiftede Det Danske Bibelselskab efter britisk forbillede. Grunden var en vis skepsis overfor nogle nye vækkelsesbevægelser, og at man syntes, at Bibelen burde udgives i Den Danske Folkekirkes regi.

Den 22. maj 2014 mødtes over 100 repræsentanter fra Folkekirken, den katolske kirke, den ortodokse kirke, Frikirkerne (herunder Missionsforbundet), og fra de fleste kirkelige organisationer for at fejre Bibelselskabets 200 års jubilæum og samtidig afholde det årlige repræsentantskabsmøde.

Nu er det ikke længere kun mennesker med tilknytning til folkekirken, der har sæde i Bibelselskabet, for det er i mellemtiden blevet økumenisk, hvorfor de fleste

kirker og organisationer, der hviler på det kristne grundlag, er med.

Dansk Bibelselskab er over hele verden

Cai Frimodt-Møller, Bibelselskabets formand, sagde i sin velkomsttale, at *det lille bibelfrø, der for 200 år siden blev plantet, nu er vokset til et stort og solidt træ, der også omfatter verden omkring os.*

Det er rigtigt, for i Bibelselskabet tænker man ikke alene dansk, men støtter gennem de forenede Bibelselskaber arbejdet rundt om i verden, ikke alene med bibler, men er også med i humanitært og socialt arbejde.

Den Nye aftale og Hymns from Nineveh

De sidste år har Bibelselskabet uddelt en 'Bibelselskabspris' til en person, der har gjort noget for bibelformidling. I år var der i anledning af 200 året også en ærespris, som tildeltes lektor emeritus Gert Hallbäck, der blandt andet har været med til at udarbejde *Den nye aftale*. Den årlige pris blev tildelt Jonas H. Petersen (Hymns from Nineveh) musiker og komponist, for sine sange med bibelske motiver. Begge priser bestod af en check på 10.000 kr., en indrammet side af Christian d. III's bibel samt blomster. Jonas H. Petersen fortalte, at det var den anden pris, han havde fået, den første fik han, da han som 8-årig vandt en sangkonkurrence hos den lokale købmand i Ringkøbing – en frugtkurv. Derefter kvitterede han som tak for prisen med et par af hans sange.

Hvis du vil vide mere om Bibelselskabet og dets arbejde, samt repræsentantskabsmødet 2014, så læs på: www.bibelselskabet.dk.

Af Flemming Christensen

Missionsforbundets repræsentant

Nyt navn – samme kirke

Bethaniakirken i Tylstrup forandrer navn til Tylstrup Frikirke

På Bethaniakirkens årsmøde i marts 2013 blev det enstemmigt vedtaget at forandre kirkens navn til *Tylstrup Frikirke* – altså præcis det man er, nemlig en frikirke i Tylstrup!

På årsmødet i marts 2014 blev kirkens nye vedtægter godkendt – nu med kirkens nye navn.

Så når du fremover møder navnet *Tylstrup Frikirke*, er det altså ikke en ny kirke eller et nyt kirkesamfund, du støder på men en kirke, som har bestået i Tylstrup siden 1889 – og holdt til i sin nuværende bygning siden 1934. Senere på året vil kirken fejre 125-års jubilæum.

Ikke første gang

Det er nu 4. gang, der skiftes navn, siden det første missionshus i 1894 blev bygget på den nuværende Tylstrupvej. Den daværende bygning havde ikke et egentlig navn, men blev blot kaldt *Missionshuset*. I 1934 da man byggede nyt Missionshus i Borberggade (nuværende Luneborgvej), fik bygningen så navnet Bethania – som stadig står på bygningen. For at markere, at man var en kirke og en del af et kirkesamfund.

Tylstrup Frikirke

Ung&smuk

I Vanløse Frikirke er de en kirke i kirken – en del af et større fællesskab, unge – og måske også smukke

Hver anden mandag mødes vi mellem 20 og 30 unge (og smukke) i Vanløse Frikirke til en blanding af mad, undervisning, fællesskab, hygge, livsdeling, lovsang og bøn. Derudover mødes vi også i cellegrupper, til åndelig vejledning, til søndagsgudstjeneste, til lektiecafé, på ung&smuk skiferie, og efterårslejr foruden til mere spontant samvær og sjov.

Vi er en kirke i kirken, plejer vi at sige. Et fællesskab, der er en del af et større fællesskab. Af Vanløse Frikirke, af Missionsforbundet, af Kirken. Vi kommer mange steder fra: Fra Vanløse Frikirke, fra Osted Frikirke, fra Efterskolen Lindensborg og også fra den gang det hed Efterskolen Øresund, et par stykker fra Nordsjælland og fra Midtsjælland og så dem, der ikke hører til i nogle af disse kategorier. Faktisk er vi i alt 40-45 unge, der er tilknyttet fra nær og fjern.

Kick off i Kolding

Grundsten til Ung&Smuk blev lagt på sommerstævnet i Kolding for fire år siden. Der holdt vi et visions- og kick off møde for en gruppe af unge, der enten boede i København eller

skulle flytte til byen. Drømmen var at skabe en ungdomskirke, der var relevant og tiltalende for unge fra Missionsforbundet, der ønskede et kristent fællesskab i København. Et supplement til søndagens gudstjenester, hvor man kunne mødes med jævnaldrene og ligesindede og bygge videre på venskaber og relationer til hinanden og Gud.

Det første år var vi en lille gruppe, der mødtes. Året efter blev vi en del flere, og sådan er det fortsat. Vi har mødtes i snart fire år og har ikke planer om at stoppe. Vi vil hellere vokse, både i antal og omfang, skabe et endnu stærkere fællesskab, nå bredere og længere ud, sammen vokse tættere på Gud og hinanden. Vi er stadig kun på vej, men det er en god vej, vi er på!

Og hvorfor lykkes det at blive ved at være Ung&Smuk? Måske fordi vi har et godt fællesskab, måske fordi vi har fundet en form, der rammer unge og smukke, måske fordi det er en del af Guds plan, måske fordi vi har lyst til at være en del af noget, der kan være større end os selv, måske fordi nogle investerer meget tid

og mange kræfter, måske fordi alle investerer noget.

Jeg ved det faktisk ikke. Kun at vi er velsignede, at det lykkes.

Vi har netop holdt visionsaften og sommerafslutning. Efter sommeren venter en ny sæson, hvor Kristian Bonde-Nielsen, som er ansat i Vanløse Frikirke til blandet andet at lede Ung&Smuk, går op i ansættelsestid og Julie Hadberg bliver ansat som volontør. Det betyder endnu flere kræfter og muligheder for os, og så må vi se hvad fremtiden bringer! Hav gerne det og os med i jeres bønner og tanker, det sætter vi pris på!

UNG SMUK

Guds Folks Mission

Det Danske Missionsforbund har altid set sig selv som en missionsbevægelse og et missionerende kirkesamfund. Vi valgte den identitet som en del af vores navn – og vi har gennem hele 1900-tallet været kendt som 'bannerførere', når det gjaldt mission og evangelisation. Hvor står vi nu?

Den engelske forfatter, Christopher Wright har skrevet en bog, der har fået bemærkelsesværdig opmærksomhed. Den hedder *Guds Folks Mission* eller i sin originale titel: *The Mission of God's People*.

Den har et budskab til alle, der fremdeles forstår sig selv som en af de efterfølgere, Jesus sender ud i verden med ordene, som Faderen har sendt mig, sender jeg jer.

Chris Wright siger: Det drejer sig ikke så meget om, at Gud har en mission for sin kirke i verden, som at Gud har en kirke til sin mission i verden.

Mission blev ikke skabt af hensyn til kirken; kirken blev derimod til af hensyn til missionen – Guds mission.

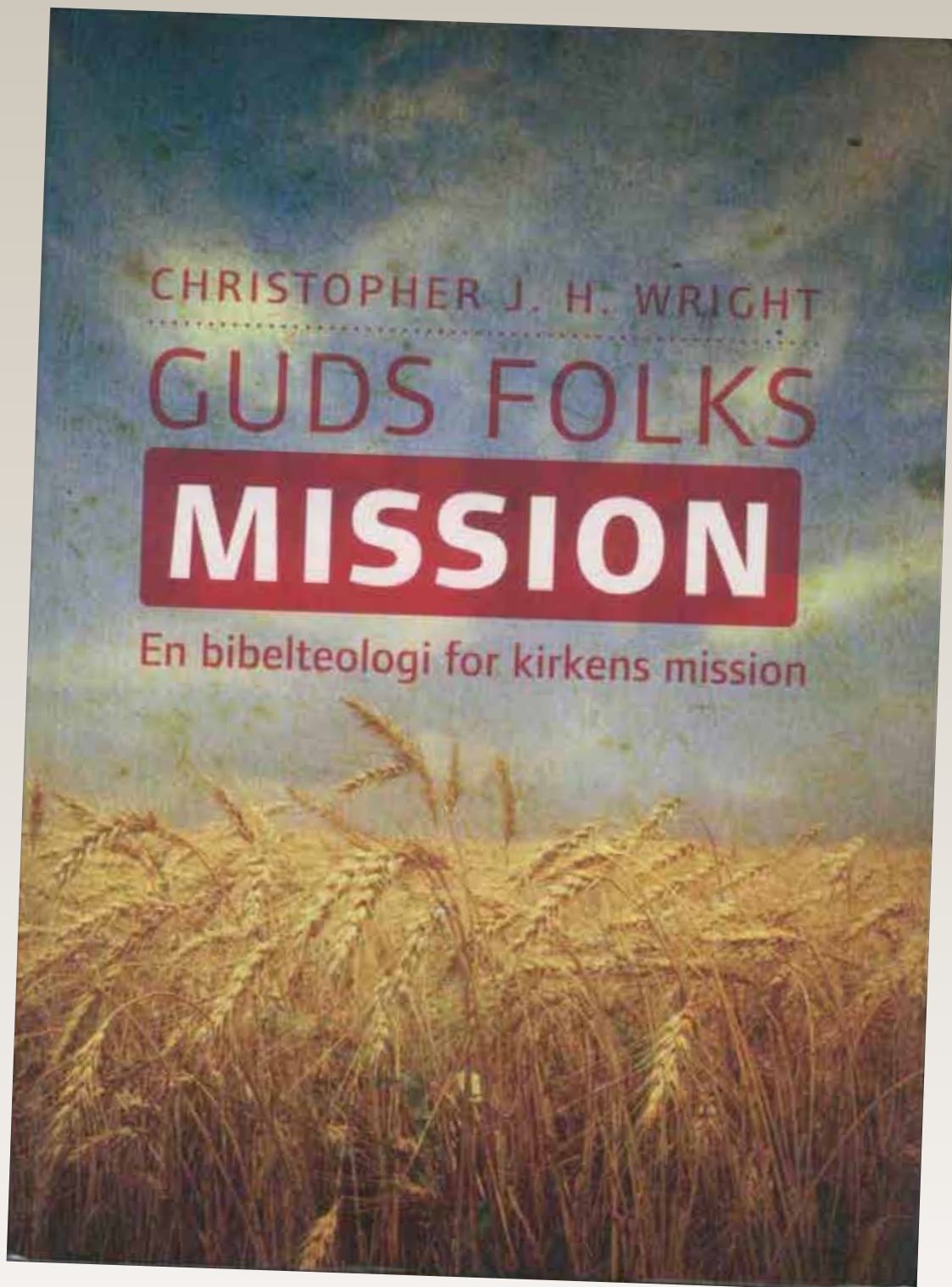
Det rette perspektiv

Bogen af Chris Wright, der for tiden læses over hele verden, sætter ikke tingene på spidsen. Den sætter derimod ord på den fundamentale virkelighed, som de fleste kirker er kommet væk fra. Mission er ikke kirkens anliggende, noget vi gør, fordi Jesus bad os om det. Missionen – at vinde sin tabte verden tilbage – er Guds anliggende. Og det har det været, siden Gud råbte: *Adam, hvor er du?*

Guds mission begynder nemlig ikke – i forfatterens perspektiv – med Jesus og missionsbefalingen, men derimod længe før. Vi, der er Guds folk, hvem er vi egentlig? Og hvad er vi her for? Chris Wrights gode indførelse i mysterierne ud fra et gammeltestamentligt perspektiv med tydelige tråde til Det Nye Testamente er en åbenbaring. Sådan siger Lotte Carlsen, netværkskoordinator i Dansk Ethioper Mission.

Hvis du elsker Det Gamle Testamente

Bogen viser, at kirkens mission ikke begynder med en befaling givet af Jesus til disciplene efter hans opstandelse. Nej, i virkeligheden udgør hele den bibelske historie en invitation til Guds folk om at være med i det, der er Guds mission, at frelse hans verden. Der er ikke tale om en befaling, men om et privilegium, der giver mening og retning til hele Guds folk i dag.

Bogen har tyngde og relevans for enhver kirke- og menighedsleder, der ønsker at være i pagt med Guds allermest grundlæggende kald.

Forfatteren er blændende til at binde hele det bibelske materiale sammen med mission, siger

Per Ladekjær, bibelskolelærer i Børkop. Man efterlades med en overvældende oplevelse af, hvor meget mission fylder i den bibelske åbenbaring. Dette er bibelsk teologi, når den er bedst.

Pige fra Ghana

Hvor meget er et menneske VÆRD?

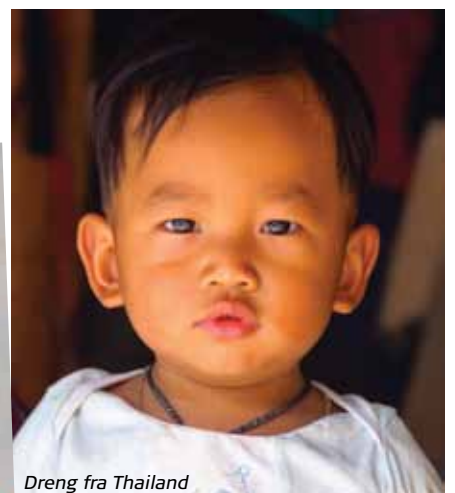
Hvad I har gjort imod selv den mest oversete af dem, som er mine, det har I også gjort mod mig. Sådan siger Jesus i forbindelse med den store verdensdom omtalt i Mattæus 25. Og i evangelierne ser vi, hvordan Jesus selv gang på gang fik medlidenhed med syge og svage mennesker.

Det er denne medlidenhed, der får os i Missionsforbundet til at hjælpe i Rumænien, Ghana, Grønland og Thailand, hvor der er stor fattigdom og mange forarmede mennesker, hvoraf hver dag for mange er en kamp for overlevelse. At der "smutter" et menneskeliv er en del af hverdagen, og desværre betales prisen ofte af børn.

Mon ikke sådanne børn for Jesus ville være "de mest oversete af dem, som er mine", og er det ikke den fine menneskelige egenskab, medlidenhed (at lide med), der får os til at sætte værdien på et menneske højt. Et menneskeliv kan nemlig ikke gøres op i penge. Derimod kan penge i høj grad være med til at forbedre et menneskes livssituation. Når vi giver penge til missionen, så lad os se disse mennesker for vores indre øje. De er hver for sig en million værd!

Pige fra Grønland

Dreng fra Thailand

Pige fra Rumænien

Stor fattigdom og stor åbenhed for evangeliet i Rumænien

For seks år siden tog en ung mand ved navn Alin i Livezi imod Jesus som sin frelser efter at have lyttet til Cornels forkyndelse

Alins familie er nu også blevet kristne, og tjener Jesus i en nyplantet menighed i nærheden af Brasov. Hans kone kommer fra Poduri, en meget fattig landsby i vores område, hvor de fleste mennesker tilhører romafolket. Første gang vi besøgte Poduri og holdt et evangelisk møde var i 2008. De første indtryk fylder stadigvæk vores tanker: Mennesker der boede i meget dårlige huse uden tag og varme, børn der gik uden sko, og ikke havde noget at spise, en fattig ung mand der ikke havde råd til at begrave sin far. Situationen er desværre ikke blevet anderledes i dag. Vi har i de sidste år flere gange delt nødhjælp ud til alle i landsbyen og holdt evangeliske møder, hvor flere er kommet til tro.

Friluftsgudstjeneste

I maj 2014 besøgte vi Poduri sammen med en gruppe fra DDM. Dette besøg har været en stor glæde og opmuntring for alle i landsbyen. Kort før gruppen kom til Rumænien, fik vi en del strikkede tæpper fra Danmark, de blev delt ud til alle i byen samt brød og et Nyt Testamente. Vi holdte en friluftsgudstjeneste i det flotteste forårsvejr. Torgun Skov, missionsansvarlig i DDM, og flere fra gruppen delte Guds ord. En dejlig gruppe unge fra Onesti, Sanduleni og Albele sang og vidnede om Jesus. Vi takker Gud for den positive respons, vi har fået, mange valgte at følge Jesus. Der ligger et stort ansvar i at besøge dem og opmuntre dem i deres tro.

To kønne piger

For cirka seks siden år siden mens Britta og Arne Hansen var i Rumænien for at besøge skolebørn, bankede to smukke piger på Cornels mors dør for at sælge vintergækker. De kom fra Mârcesti, en meget fattige landsby cirka 15 km fra Onesti, de skulle tjene lidt penge til familien. Vi besluttede at besøge dem, og sammen med Britta og Arne gik vi et langt stykke op over marker og bakker, indtil vi nåede til deres hjem. Forholdene i deres landsby var lige så dårlig som i Poduri.

Disse meget fattige piger samt nogle andre børn fra landsbyen har i en periode været i skoleprojektet og gennem dem, har vi fået et godt forhold til mange i landsbyen. Med støtte fra vores danske venner har vi fået bygget en brønd, som alle i landsbyen har glæde af. Her i maj besøgte vi også denne landsby sammen med gruppen fra DDM. Evangeliet blev forkyndt gennem ord og gerning. Mange oplevede den levende Jesus, som er kommet for at bringe håb, også en fattig familie med syv børn, hvis hest døde samme dag, vi var der. Der var tårer af glæde, da nogen fra gruppen velsignede dem med et flot beløb som hjælp til en ny hest.

Han, som har begyndt...

Lige som i Poduri og Marcesti arbejder vi meget på at nå mennesker med Evangeliet i Onesti. Hver eneste uge samler vi en gruppe dejlige

mennesker omkring Guds ord. Mange har mødt Jesus personligt gennem hjemmebesøg, forbøn og forkyndelse. Det ligger også et stort ansvar i at gøre dem til disciple, og vi prioriterer det meget højt. Cornels studier ved Covington Seminar er en stor hjælp i dette meget vigtige arbejde. På trods af at flere familier er rejst til udlandet for at arbejde, er vores mødelokale næsten altid fyldt. Vi takker Gud for hans virke blandt os, vi ved, at han er trofast og vil fuldføre det flotte arbejde, som han har startet her. (Filipperbrevet 1,6).

Vi fryder os også over det store og gode børnearbejde, vi har i gang i Onesti og Albele, og de dygtige ledere der underviser børnene. Hver eneste uge får vi lov til at præsentere Guds ord for dem, på et sprog de kan forstå, gennem sang, bibelhistorie og bøn. Vi har det også sjovt sammen og leger forskellige lege og aktiviteter.

På glad gensyn til sommer

Alle glæder sig rigtig meget til at komme på lejr i juni sammen med kristne børn fra andre steder i landet. Mange af børnene kommer fra meget dårligt stillede familier og har aldrig været på lejr før. Det er en fantastisk mulighed, som helt sikkert vil blive en stor oplevelse for dem. Vi ønsker at takke alle for jeres konstante forbøn og støtte, især rumæniensudvalget, der gør et stort og flot stykke arbejde i Danmark. Vi glæder os til at møde mange af jer på sommerkonferencen.

Fathers Home i Ghana

Fathers Home er vokset til et større og vidtforgrenet foretagende

Af Jørgen Hansen

Fathers Home i Ghana var i de første ti år placeret i byen Anto. Af pladsmæssige og pædagogiske årsager er hjemmet nu opdelt i et børnehjem for 16 børn i Anto, et ungdomshjem for 21 unge fra 13 år og op-efter i Takoradi, kontakt til 26 unge i byen (heraf nogle tidligere børn på hjemmet) samt sidste skud på stammen en farm med henholdsvis æglæggende høns og slagtekyllinger. Fathers Home er dermed blevet et større foretagende, og ledelsen af hjemmet er blevet organiseret derefter.

Under mit besøg i april måned blev vores partnerskabsaftale forlænget med yderligere tre år. Hvis du er interesseret i detaljeret viden om Fathers Home's aktiviteter, så gå ind på Facebook og læs hele årsrapporten for 2013. Her kan du også se billeder af ledelse, "forældre" og alle børnene.

Hønsfarm og gartneri

Hønsfarmen er et meget spændende projekt, som allerede i år udvides med et nyt og større hus. Om et par år vil vi vide, om farmen kan give et godt tilskud til hjemmets økonomi. Endvidere er der planer om at anlægge et gartneri til dyrkning af grøntsager.

Volontører og seniortur

Ledelsen på Fathers Home har sagt ja til at modtage to volontører fra Danmark. Det drejer sig om to unge piger, som rejser derud til september, men det vil vi skrive mere om i næste artikel. Vi har også aftalt, at Bøje Pedersen skal arrangere en tur for seniorvolontører i 2015, og Hanne og Trine skal arrangere en turistrejse igen i 2016. Kontakt Ghana-udvalget, hvis du er interesseret.

Dygtig ledelse og stor kærlighed

Fathers Home kører fortsat særdeles godt. Dygtig ledelse og stor kærlighed til børnene og til opgaven præger hjemmets atmosfære. Der er en begyndende bekymring for udgifterne, fordi Ghanas økonomi lider under galopperende prisstigninger. Støtten fra Danmark dækker 60-70 % af hjemmets driftsudgifter, og Ghana-udvalget håber derfor, at vi kan forhøje vores pengeoverførsler til Fathers Home. Vi takker alle, som støtter det gode formål med at give et værdigt og godt liv til forældreløse børn.

Helena

Helena som ni-årig

Lejrliv – i en flygtningelejr

Lene Rosted og Neel Götz har igen været af sted til flygtningelejren Mae La, der ligger på grænsen mellem Thailand og Burma. Lejrens beboere er primært fordrevne burmesere fra Karén folket

Det har været et stort privilegium for Lene Rosted og mig at kunne rejse ud til et sted med så enorme behov på så mange fronter, skriver Neel Götz.

Flygtningelejren i Mae La huser mellem 50.000 og 80.000 flygtninge. Grunden til den store usikkerhed med tallet er, at der bor en masse illegale flygtninge i lejren, som flytter ind hos enten familie eller venner, og dermed af gode grunde ikke er med i statistikken.

Jeg har sammenlagt nu boet i flygtningelejren i 4 måneder (fordelt over 3 besøg). Det kan lyde mærkeligt, men det er både berigede og svært at være sådan et sted.

Berigende fordi alle disse dejlige mennesker både er meget givende og desuden taknemmelige for at de trods alt er et sted med nogenlunde ro i hverdagen. Svært, fordi der endnu ikke tegner sig en tydelig fremtid for dem, som de kan se hen imod. Der er mange snørklede veje inden friheden er en realitet for dem.

Børnehaver og skoler – en forberedelse

Lejren i Mae La er delt op i 3 zoner. Den mest velordnede zone er zone C, hvor Dr. Simon og hans hustru siden 1990 har bygget et arbejde op som i dag består af et børnehjem med ca. 150 børn og unge, og støttet af forskellige organisationer, en børnehave med cirka 75 børn, en grundskole fra 0.-10. klasse med godt 530 elever og en bibelskole med cirka 500 studerende.

Denne store indsats for mange mennesker i alle aldre, skaber for de fleste en hverdag fuld af liv og arbejdsglæde i stedet for arbejdsløshed og

håbløshed. Nogle passer for eksempel de små børn i børnehaven for at deres forældre kan undervise i enten grundskole eller på bibelskolen.

Børn og unge lærer, at der er et liv med store muligheder, som de må forberede sig på, til den dag de kan rejse væk med et pas i deres hånd.

Dårlig kost giver dårligt helbred

Det er fantastisk at leve side om side med disse mennesker, dele liv med dem og deltage i deres hverdag.

Vores opgave i lejren har været at udøve sygepleje overfor dem, der har brug for det. Og det er der rigtig mange, der har.

Alle i lejren får to måltider mad i døgnet, men det er ris, ris og ris igen ofte med fiskepasta. Fra tid til anden – en gang om måneden – er der lidt kød eller fisk og i den gode tid grønsager én gang om ugen. Det siger sig selv, at der må opstå nogle mangelsygdomme, og det så vi da også på mange forskellige måder: Hyppige infektioner, dårlige tænder, hudsygdomme, livstilssygdomme med mere.

Derudover slås beboere i en flygtningelejr jo også med de store alvorlige tropesygdomme som malaria, den gule feber samt spedalskhed, tuberkulose og Hiv/Aids.

At gøre det man kan med de forhåndenværende muligheder

Vi brugte tiden på behandling, vejledning og forebyggende tiltag. Det blev til 1300 patienter på klinikken i løbet af seks uger. Der er ikke så mange muligheder for sportslig udøvelse og

måske heller ikke forståelse for, hvad bevægelse betyder for sundheden, så her havde Lene en meget charmerende og god instruktion i at holde sig selv i gang. Det medførte, at vi kom til at se skoleklasserne begynde dagen med fysiske øvelser, og vi hørte at flere på den måde blev fri af hovedpine og diffuse muskelsmerter.

På et sådan ophold får man mange skønne venner:

- bed for dem at de må bevare håbet om frihed
- bed for myndighederne i Thailand at de må behandle flygtningene med respekt
- bed for dr. Simon og hans stab, at de må få styrke til at lede deres folk til frihed
- bed for nye tiltag om uddannelse af lærere, læger, sygeplejersker og håndværkere af forskellig slags

Dr. Jariyas rejseplan i Danmark i september:

Onsdag den 10. Ankomst
Torsdag den 11. Vanløse Frikirke kl. 19.00
Fredag den 12. Rejsedag
Lørdag den 13. Missionsdag i Aalborg
Søndag den 14. Gudstjeneste i Vadum
Søndag den 14. Gudstjeneste i Thisted
Mandag den 15.
Tirsdag den 16. Y's Mens Club i Aabenraa
Onsdag den 17. Din Frikirke i Haderslev
Torsdag den 18. Møde med IBRA Media
Fredag den 19. Møde med IBRA Media
Fredag den 19. Frederiksværk
Lørdag den 20. Missionsdag i Osted
Søndag den 21. Gudstjeneste i Humlebæk
Mandag den 22. Sorø Frikirke
Tirsdag den 23. Afrejse til Thailand

De nye bygninger, der blev bygget efter branden i 2012 rummer børnehjem, bibelskole, bibliotek, kontorer, gæsterum, klinik og bolig for Dr. Simon og frue

Ny menighed i Nordgrønland

Ny menighed på vej i Uummannaq med støtte fra Apostolsk Kirke i Vejle

Det sidste år har vi været med til at støtte husmenigheden i Uummannaq på forskellig vis. Vi har indledt et samarbejde med Apostolsk kirke i Vejle, som giver økonomisk støtte til blandt andet radiomissionen. Derudover arbejder vi med støtte til lederne, så vi kan sikre en bæredygtig lokal menighed. Der er behov for at sende undervisere til byen, og en stor støtte vil være, at der er en eller flere familier, som flytter til byen og involverer sig i menigheden. Menigheden er tilsluttet netværket af frikirker i Grønland og får derfor også hjælp til at udvikle sig derigennem. Lederen Ane Marie Kristiansen besøger sommerkonferencen på Lindenberg, hvor der vil blive mulighed for at høre nyt og få indblik i menigheden.

Hilsen fra menigheden i Uummannaq

Uummannaq by er en ø med syv bygder og et befolkningstal på i alt 1400. Menigheden har omkring 10 medlemmer, hvoraf fem er døbte. Mange andre kommer og går men kommer ikke fast til menighedens samlinger. I alt ser vi 20-30. Men Herren er med os. Mit navn er Ane Marie. Næste måned fylder jeg 50 år. Jeg er født som nummer 10 ud af 13 søskende.

Jeg blev frelst i 2009 og døbt i februar 2010. Fra marts 2011 blev jeg den ene af menighedens ældste og fra sidste år i oktober, blev jeg leder af menigheden her i Uummannaq. Jeg er også lovsangsleder. Jeg læser evangeliet for menigheden og får af og til hjælp af den afdøde leder. Vi holder gudstjenester hver søndag hjemme hos mig og om onsdagen forbøn.

Radio

Her i Uummannaq by har vi siden 2012 kunnet lytte til kristen radio fra Nuuk. Vi har delt mange små radioer ud til folk her, og de var så glade for dem. Man kan lytte til kristen radio fra klokken 7.30 til 23.30.

Herren forbereder os til at modtage flere frelste i den nærmeste fremtid her i byen. Han er iblandt os og helbreder os og befrier os fra vores fængsler.

Jeg kommer til Danmark til sommer for at del-

tage i konferencen/sommerstævnet i Roskilde. Jeg glæder mig virkelig meget til at skulle deltage i det. Må Herren velsigne jer alle, I Jesu navn, amen.

Kærlig hilsen fra menigheden i Uummannaq, Ane Marie Kristiansen.

Menigheden i Ilulissat

Menigheden har en god og stabil tilslutning til sine aktiviteter. Jens Sørensen har som ansat på sygehuset i byen det sidste år været tæt på ledelsen i menigheden.

Menigheden er i en sund vækst. Der er fast bedemøde hver tirsdag aften, nogle aftner tager man på en bønnevandring i byen og beder om, at mennesker må søge hjælp hos herren og ikke i hash og druk.

Søndagsmøderne præges af lovsang, bøn og forkyndelse. Der er altid mulighed for forbøn. Vi oplever ofte, at Herren griber ind – både til lægedom for krop og sjæl – og praktiske ting i hverdagen.

Fredag aften er huset fortsat fyldt med teenagere og unge, her synges der meget – og der er andagt og bøn og masser af leg og spil. Der er planer om at påbegynde familieaftener med vægt på samvær for hele familien. Her vil der blive sang, leg, spil, underholdning, og aftenen vil slutte med bøn og andagt. Her bliver der mulighed for bare at være sammen. Der er meget brug et sådan sted i byen, hvor man kan komme uforpligtende og nyde fællesskabet i et hash- og alkohol frit miljø.

Den kristne radio sender hver dag i 12 timer, det er fortsat fra Nuuk, der sendes, men der arbejdes på at sende lokale udsendelser. Udstyret er der, men vi mangler arbejdskraft.

Sygdom i ledelsen i Ilulissat

De sidste par måneder har Jens Jeremiasen været ramt af sygdom. Han er i øjeblikket på Rigshospitalet for en hjerteoperation, som desværre tager længere tid end forventet. Han er meget savnet i sit hjem og i menigheden.

Dette har været en meget svær situation for dem som familie, for når man bliver ramt af

sygdom i Grønland, er der ikke så meget hjælp at få fra det offentlige. Derfor er det en stor økonomisk byrde.

Der er i disse år en dårlig økonomi i Grønland. Dette har også indvirkning på gaver til menigheden i Ilulissat. Lønnen er lav her, og derfor kan det være svært at få penge til både mad og husleje.

Vær fortsat med til at omslutte menigheden i forbøn, såvel i Ilulissat som i Uummannaq, vær også fortsat med til at hjælpe dem økonomisk. Bed om et ægtepar der vil rejse til Uummannaq og hjælpe til der.

Ane Marie fra Uummannaq

En sang fra de varme lande

Så er det blevet tid til et telegram fra de varme lande. Da vinteren hærgede her hjemme, rejste vi på en uforglemmelig og horisontudvidende tur til det eksotiske og varme Fjernøsten - nærmere bestemt Thailand

Det blev to uger med bagende sol, men konstant og tung indtryksregn. To uger, som ingen af os vil glemme foreløbig.

Bangkok

Turen startede i et slumkvarter i Bangkok, hvor vi fik lov til at opleve frugterne af det arbejde DDM har gjort. Vi hilste på en bedstemor og tre piger, som takket være støtten fra DDM var på vej til at færdiggøre deres ungdomsuddannelse. Vi var vidner til åbenlys prostitution og dyb fattigdom, og det vi husker bedst fra slumkvarteret var de glimt af ægte nærvær og glæde, børnene og familierne udstrålede. Folk hyggede sig med det de havde, hvilket var hinandens selskab og få af børnene ejede en legetøjspistol eller en bold. Dette var en kontrast til det hurtige og travle samfund vi lever i her hjemme, hvor mængden af muligheder og valg vi skal tage stilling til, somme tider får os til at glemme, at sætte pris på nærværet fra de nærmeste.

Universitet og flygtningelejr

Den næste tid bragte os til et besøg på det mægtige Assumption University, hvor de rigeste af de riges børn bor. Derefter kørte vi på tværs af landet til flygtningelejren i Mae La, hvor cirka 70.000 burmesere sidder i en slags

fangenskab. De har siddet der i 24 år og har ingen anelse om, hvornår de får mulighed for at rejse hjem. Vi besøgte den kristne del, der ledes af Dr. Simon. Folkene her fandt, på trods af deres frygtelige situation, glæde og håb i troen på Jesus. Tilliden til, at han vil hjælpe dem tilbage til Burma er stor.

Voice of Peace

Efter besøget i flygtningelejren steg vi endnu engang om bord i vores luksuriøse Toyota Hiace, der sikkert transporterede os videre til Chiang Mai. Her besøgte vi medicenteret Voice of Peace, som DDM også er med til at støtte. Vi mødte de mennesker, der arbejder bag kulisserne på centeret. Vi blev overvældede over den entusiasme og gejst, de havde for at udbrede ordet om Jesus. Gennem dem har tusindvis af mennesker fundet mening og håb i troen på Jesus. En mening og et håb mange Thailændere er i akut mangel af!

Cirka 95 procent af den Thailandske befolkning er buddhister. Troen på Buddha efterlader mange af disse i dyb håb- og meningsløshed. I buddhismen handler det grundlæggende om at lide i dette liv, for at få det bedre i det næste liv. Religionen er desuden næstekærlighedsforladt,

da enhver lidelse betragtes som selvforskyldt; lider du i dette liv er det blot et resultat af ikke at have gjort det godt nok i det foregående. Det håb og den kærlighed, der ligger i den kristne tro er altså en alvorlig mangelvare blandt buddhisterne.

Små midler gør en stor forskel

Vi vil til at holde for denne gang og slutte af med at sige, at rejsen til Thailand har sat dybe aftryk i vores hukommelser. Vi er blevet mindet om at sætte pris på det, vi har, både af materialer, mennesker omkring os og ikke mindst vores frihed.

Vi er desuden blevet opmærksomme på hvor stor en forskel den støtte, vi yder i Danmark gør for mennesker i de områder, vi støtter. Derfor vil vi opfordre til at fortsætte med at dele de midler, vi har med de mindre bemidlede rundt omkring i verden og ikke mindst at huske dem i vores bønner. Skulle du være interesseret i at rejse til Thailand og hjælpe til med dine egne hænder, vil vi meget gerne snakke med dig.

Vi håber, I har det godt, der hvor I er. Vi glæder os til at fortælle mere, når vi ses igen!

Af Daniel Lundgaard og Simon Haugegaard